

Ako bude na vranome konju,
Tada bice neznana delja. —
Milivoje da, nasc harambasca,
Ono nije na gjogatu konju,
Vec je ono na vranome honju.
Lupi (1) dakle neznanog delju.

Kad Milivoj sasluscao rječi,
On uzimlje puscku zagorkinju:
Nju triput je ovako sestrimio:
Bogom sestro, puscko zagorkinjo
Akoli mi sad uztrjelisc junaka,
Ja ciu tebe zlatom pozlatiti,
Okov ciu ti srebrom okovati. —
Te je svojom pusckom udario,
Basc u puze, gdi mu serze kuza.
Pade junak u zelenu travu,
Pade k' zemlij, ka'no bor i jela.

Milivoju je glava zaboljela,
I desna mu ruka malakscala.
On govori svojoj druxinoj:
Hajte berzo, moja bracio draga,
Hajte berzo u goru zelenu:
Pitajte neznanog delju
Od koga je roda i plenema.
Meni verlo zaboljela glava,
Kako sam ga junak udario,
Sa zernom ga zemljom sastavio
Desna moja ruka malakscala.
Pitajte neznanog delju
Imali on koga od roda svoga.

Poterčali svi devet hajduka,
Pitali su neznanog delju: —
Oh delio (zalostna ti majka!)
Od koga si roda i plemena?
Imadesc li ti koga od roda?
Ali nijma junak progovara:
Progovara, al se s' duscom bori:
Ja imadem ostarjelu majku,
I jednoga brata Milivoja.
Pa sam poscao brata da potraxim.

(1) *Lupati*: picchiare: ma forse errato.